

Luukkaan evankeliumi, osa 11
Asenteesi ja omistautumisesi Jumalan palvelemisessa
(Luuk. 1:21-23)

Johdanto

Aiemmissa saarnoissa olemme käyneet läpi Johannes Kastajan syntymää edeltäviä tapahtumia.

Viime kertaisessa saarnassa luimme Sakariaan yllättävästä reaktiosta enkeli Gabrielin ilmoitukseen Johannes Kastajan tulevasta syntymästä. Sakarias oli itse rukoillut lasta, mutta saadessaan myöntävän vastauksen hän ilon tai kiitoksen sijaan hieman kunnioittamattomasti pyysi merkkiä tai todistusta siitä, että tämä enkelin ilmoitus tulisi käymään toteen.

Totesimme myös, miten itse monesti käyttäydymme samoin. Rajoitamme Jumalan voimaa rukouksissamme epäillen hänen hyvää tahtoansa meitä kohtaan tai kuvittelemme itse tietävämmeparhaimmat aikataulut rukouksiimme vastaamiseen. Sakariaan tavoin emme myöskään ota Jumalan sanaa täysin vakavissamme. Tämä ilmenee siitä, miten epäuskovalla asenteella suhtaudumme moniin Raamatun käskyihin ja lupauksiin päivittäisessä elämässämme.

Sakariaan pyyntöön merkistä kuitenkin vastattiin, joskin tietynasteisen nuhteen tai ojennuksen muodossa. Sakariaasta tuli kuuromykkä Johanneksen syntymään asti. Tämä luonnollisesti tuli rajoittamaan Sakariaan papillisten tehtävien toimittamista ja näiden enkelin kautta kuultujen hyvien uutisten julistamista.

Meidänkin epäuskomme rajoittaa mahdollisuuksiamme olla mukana Jumalan valtakunnan edistämisessä ja Jumalan suunnitelmien toteutumisessa. Jumalan suunnitelmat käyvät kyllä toteen meidän tai Sakariaan uskon puutteesta huolimatta. Ainoa asia joka muuttuu on se, miten olemme niissä osallisena.

Tämänkertaisessa saarnassa, Luukkaan ensimmäisen luvun jakeissa 21-23, tulemme analysoimaan tämän raamatunkohdan henkilöiden omistautumista Jumalan palvelukseen niin asenteen kuin itse konkreettisten tekojenkin kautta. Millainen asenne, omistautuminen ja kunnioitus heillä oli Jumalan palvelukseen sekä Jumalan valtakunnan työhön?

Kansa odottaa viivyttelivää pappia (Luuk. 1:21)

Luukas 1:21-23,

21 Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hän niin kauan viipyi temppelissä.

22 Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoi heille ja jäi mykäksi.

23 Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa.

Luukas kiinnittää nyt huomiomme siihen, mitä temppelin ulkopuolella tapahtui sillä välin, kun Sakarias meni suitsuttamaan ja joutui enkelin puhuttelemaksi. Jakeesta 10 muistamme, että kansa oli ulkona rukoilemassa Sakariaan ollessa temppelin sisällä suitsuttamassa¹. Juutalaisesta Vanhan testamentin

¹ Temple would be better translated 'sanctuary'. People and priests were all in one part or other of the temple, but

selitysteoksesta, Misnasta, luemme, että kansan tapana oli odottaa, kunnes pappi tuli antamaan heille siunauksen 4. Moos. 6:24-26 jakeiden mukaisesti.² Papin ei kuitenkaan ollut tapana viipyä kauan, jottei odottava kansa alkaisi pelkäämään hänen kuolleen.³

Näin oli käynyt esimerkiksi ylipappi Aaronin kahdelle pojalle heidän hoidettuaan papillisia tehtäviään Jumalan edessä kunnioittamattomasti. He kyllä tekivät työnsä, mutta he tekivät sen kunnioittamattomasti. Luemme tästä 3. Moos. 10:1-2: *Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen käskyänsä. Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä.*

Jakeen 9 mukaan nämä Aaronin pojat olivat ilmeisesti tulleet toimittamaan papillisia tehtäviään juovuksissa, jonka seurauksena he eivät ottaneet tulta vaskialttarilta (2. Moos. 39:39), kuten Jumala oli määrännyt. Sen sijaan he toivat tulta, vierasta tulta, jostakin muualta. Kaikki tämä osoitti piittaamattomuutta ja kunnioituksen puutetta Jumalaa kohden, jonka seurauksena Jumala surmasi heidät esimerkkinä muille. Tämä esimerkki olkoon mielessämme, kun olemme palvelemassa Herraa. Hän suhtautuu palvelemiseensa vakavasti. Olkoon omakin asenteemme sen mukainen.

Sakariaan suitsuttamisen ei siis olisi pitänyt kestää kauan. Se oli suhteellisen nopea toimitus. Enkelin ilmestyminen kuitenkin viivästytti häntä ja kenties hän enkelin lähdettyä oli viipynyt vielä tovin ihmetyksen vallassa tai ehkä myös rukoillut Jumalalta anteeksipyyntöä epäuskoonsa sekä lausunut mielessään kiitoksen näistä mahtavista uutisista, jotka enkeli oli hänelle antanut.

Ulkona odottava kansa ei kuitenkaan ollut tästä tietoinen, joten Sakariaan viipyessä odotettua kauemmin heidän odottelunsa muuttui ihmetykseksi. Luuletko, että kansa lähti kotiin, koska se kyllästyi odotteluun? Eihän kukaan jaksaa jumalanpalveluksessa olla liian kauan. Tekstin mukaan nämä ihmiset kuitenkin odottivat Sakariasta.

Tämä, miten kansa odotti pappia, on hyvä esimerkki meille myös nykyään. Olen esimerkiksi välillä huomannut joidenkin poistuvan seurakunnan tilaisuuksista kesken viimeistä rukousta välttääkseen ruuhkaa parkkipaikalla. Mitä luulet, kunnioittaako tuollainen käytös Jumalaa?

Toiset taas odottavat rukouksen päättymistä, mutta sitten livahtavat pois niin pian kuin mahdollista, jotteivät vain joudu keskustelemaan muiden seurakuntalaisten kanssa. Tiedän tämän asian hyvin, koska itse olen monesti kuulunut kyseiseen ryhmään. Jumalanpalveluksen loputtua yritän luikkia pikapikaa ja vähin äänin pois. En ole luonteeltani kaikista ulospäin suuntautunein ihminen, joten välillä sosiaalinen keskustelu on minulle vaivalloista. Jos joku asia on vaivalloista, eikä minulla ole sillä hetkellä paljon energiaa, niin itsekkyyteni ottaa vallan.

Kysymys kuitenkin kuuluu, menemmekö kirkkoon pelkästään itsemme takia vai myös palvellaksemme muita? 1. Kor. 12 luku on tämän asian suhteen selvä. Olemme kaikki osa Kristuksen ruumista eli

---

Zechariah was ministering in the holy place. When he came out he should have joined the other officiating priests in pronouncing the benediction (Mishnah, Tamid 7:2). Morris, L. (1988). Luke: an introduction and commentary (Vol. 3, p. 88). Downers Grove, IL: InterVarsity Press.

2 Stein, R. H. (1992). *Luke* (Vol. 24, p. 77). Nashville: Broadman & Holman Publishers.

3 Gill commentary on Luke 1:21.

seurakuntaa ja ruumis toimii parhaiten, kun kaikki ovat koolla. Tämän takia myös Hepr. 10:24 kehottaa meitä olemaan rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin. Entä kuinka voin rohkaista muita rakkauteen ja hyviin tekoihin, jos en puhu heille? En kovin hyvin.

Saatat kysyä, ”Kuinka menettelen, jos olen ujo ja minun on vaikea jutella muiden kanssa?” Sinun pitäisi pyrkiä kuitenkin tekemään parhaasi, sillä eihän Raamattu sano, ”Ole rohkaisuksi muille, jos et ole ujo”; tai ”Ole rohkaisuksi muille silloin, kun sinulla on hyvä päivä ja tunnet olosi pirteäksi.” Meidän pitäisi totella Raamatun käskyjä luonteenominaisuksistamme ja päivittäisestä olotilastamme riippumatta. Täten voisit ennen jumalanpalveluksen alkua ja sen jälkeen yrittää löytää ihmisiä, joiden kanssa puhua. Voisi olla hyvästä, jos he olisivat sellaisia, joiden kanssa et normaalisti keskustele. He voivat olla sinua vanhempia, nuorempia tai muutoin erilaisia. Tämä olisi hyvä tilaisuus asettaa itsesi tyyppillisen mukavuusvyöhykkeesi ulkopuolelle ja tehdä jotakin hyvää. Kaikki tämä ei yleensä kuitenkaan tapahdu itsekseni. Ennen seurakunnankokouksiamme meidän olisikin hyvä valmistautua tähän hengellisesti.

Joku saattaa sanoa, että hän ei ylipäättään käy seurakunnankokouksissa, koska hänelle riittää Jeesus. Tämä ei kuitenkaan ole puolustettava kanta. Mieti, jos joku sanoisi sinulle, että hän haluaa viettää aikaa kanssasi, mutta ei oikein tykkää nähdä vaimoasi. Seurakuntahan on Raamatun mukaan Jeesuksen morsian (2. Kor. 11:2-3). Toiseksi, Hepr. 10:25, *Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän.*

Raamatun kanta on siis selvä. Meidän tulee käydä seurakunnankokouksissa, vaikka emme välttämättä itsekkyytemme tähden aina haluaisikaan.

Valmistaudu jumalanpalvelukseen

Tiedän omasta kokemuksesta, että välillä seurakunnan kokouksissa käyminen voi tuntua tylsältä ja turhalta. Haluan seuraavassa antaa sinulle tästä esimerkin ja verrata seurakunnan tilaisuuksia joihinkin erikoistilaisuuksiin, kuten kristillisiin konferensseihin. Olen huomannut kristillisissä konferensseissa käydessäni, että niissä on erilainen tunnelma kuin tavallisissa seurakunnan kokouksissa. Eikä tämä johdu pelkästään siitä, että niissä saattaa olla enemmän ihmisiä. Olin viime kesänä suhteellisen pienessä konferenssissa Pietarsaaressa. Kuitenkin siellä oli mahtava tunnelma, vaikka siellä oli vähemmän ihmisiä kuin seurakuntani jokaviikkoisessa sunnuntaipalveluksessa. Mistä tämä johtui? Nämä konferenssien saarnat eivät ole välttämättä yhtään parempia kuin jokaviikkoisten kokoustemme saarnat, mutta näissä konferensseissa ja erikoistilaisuuksissa on monesti ilmapiiri, joka saa meidät kuuntelemaan tarkkaavaisemmin ja jopa tekemään muistiinpanoja.

Uskon kaiken tämän johtuvan osittain siitä, että tulemme näihin konferensseihin eri tavalla valmistautuneina, kuin mitä tulemme jokaviikkoiseen ”tavalliseen” jumalanpalvelukseemme. Ennen konferenssia moni meistä on varmaan esimerkiksi rukoillut sen puolesta, että Pyhä Henki voimistaisi puhujaa sekä valmistaisi kuulijoita siten, että Jumalan sana vaikuttaisi voimallisesti heidän sydämessään. Kuulijat ja puhujat tulevat konferensseihin näiden odotusten kanssa odottaen Jumalan vaikuttavan heissä voimallisesti. Meillä itsellämme on samoin suuret odotukset ja yleensä Jumala vastaa näihin odotuksiin, jopa runsaammin kuin mitä odotamme.

Sitten, kun on jokaviikkoisen jumalanpalveluksemme aika, menemme sinne valmistautumattomin sydämin ja ehkä välillä jopa hieman negatiivisella asenteella: ”Ai, tuoko henkilö saarnaa tänään, voi

tylsä.” Tai: ”Opinkohan tänään taaskaan mitään? En tiedä, miksi edes käyn näissä kokouksissa.” Tämä on vaarallinen asenne. Jos keskitymme pelkästään negatiivisiin asioihin, löydämme niitä aina. Mikään saarna tai kokous ei ole täydellinen. Tämäkin saarna, jota nyt luet, on varmasti puutteellinen. Jos keskitymme pelkästään negatiivisiin asioihin, kuinka valmiita olemme kuulemaan Jumalan sanaa? Tässäkin puutteellisessa saarnassa on varmasti jotakin, jota Jumala voi käyttää tehdäkseen sinusta enemmän Jeesuksen kaltaisen, jos sydämesi on valmis vastaanottamaan Jumalan Sanaa ja Pyhän Hengen ohjausta. Mutta miten valmis olet, jos koko keskittymiskyky on valjastettu negatiivisten asioiden etsimiseen? Tämän sijasta tulkaamme viikoittaisiinkin kokouksiimme rukouksin valmistautuneina odottaen, että Jumalalla on jotakin sanottavaa ja opetettavaa meille. Tulkaamme myös valmistautunein mielin tarjoamaan hengellistä ruokaa, emmekä vain syömään. Palvelkaamme ja rohkaiskaamme muita seurakunnan jäseniä sen sijaan, että saisimme vain itse opetusta ja rohkaisua.

Älkäämme olko kuten Aaronin kaksi poikaa ja kohdelko jumalanpalvelusta asiana, joka meidän tulee tehdä vain saadaksemme sen ruksattua pois viikon kalenterista. Olimmepa saarnaajia tai kuuntelijoita, tulkaamme valmistautunein mielin ja sydämin kohtamaan Jumala.

Kokeile tätä asenteenmuutosta ensi kerralla ennen jumalanpalvelukseen menoa. Ennen saapumistasi rukoile kokouksen, puhujan ja kuulijoiden puolesta. Lue myös vaikka jokin psalmi pohdiskellen Jumalan ominaisuuksia. Valmistaudu kohtamaan Jumala. Valmistaudu kuuntelemaan, mitä Jumalalla on sinulle sanottavana ja opetettavana. Valmistaudu rakastamaan ja rohkaisemaan muita seurakunnan jäseniä. Takaan, että kaiken tämän jälkeen tulet huomaamaan eron.

Enkelin ennustus käy toteen (Luuk. 1:22)

Jatkamme eteenpäin jakeeseen 22: *Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoi heille ja jäi mykäksi.*

Nyt yksi enkelin Sakariaalle antamista ennustuksista kävi toteen. Sakarias tuli mykäksi ja jakeen 62 mukaan hänestä tuli myös kuuro. Näin ollen hän oli nyt kuuromykkä. Nähdessään Sakariaan kuuromykkänä kansa ymmärsi, että hän oli nähnyt näyn ollessaan suitsuttamassa temppelin etumaisessa majassa. Joku voi ehkä ajatella, miten Sakariaan kuuromykkyydestä voi päätellä, että hän oli nähnyt näyn. Ei tämä ole kovin vaikeaa. Sakarias meni temppelin etumaiseen majaan ilman näitä oireita ja palasi pienen tovin jälkeen kuuromykkänä. Olisi aika luonnollista päätellä, että jotakin yliluonnollista siellä oli tapahtunut.⁴ Jakeen 22 mukaan Sakarias myös viittoi heille, joten ehkä Sakarias viittoilemalla myös kommunikoi tapahtuneita.

Sivuseikkana mainittakoon, miten Sakariaan viittoilu oli hyvä vertauskuva Vanhan testamentin leeviläisen pappisuuden vajavaisuudesta verrattuna Jeesuksen ylipappuuteen ja evankeliumiin. Vanha testamentti puhuu meille käyttäen symboleita, vertauskuvia ja merkkejä siitä, mikä Jeesuksessa ja Uudessa testamentissa tulee päivänselväksi. Näin oli erityisesti leeviläisten uhrausmenojen ja pappisuuden kanssa. Ne nimenomaan viittasivat tulevaan Jeesuksen täydelliseen uhraukseen.

Pyhän Jumalan oikeudenmukaisuus vaatii sovitusta rikkomuksista häntä vastaan. Tämä sovitus on

---

4 According to BECNT Luke 1:22, the crowd's conclusion is a natural one in light of the delay and the traditions about what causes a person to be struck mute (Ezek. 3:26; Dan. 10:7–8, 15; 2 Macc. 3:29; Josephus, Antiquities 13.10.3 §§282–83; SB 2:77–79; Creed 1930: 12).

iankaikkisuus helvetissä. Jeesus kuitenkin uhrasi itsensä puolestamme. Tätä sijaisuhrausta Vanhan testamentin uhrimenot kuvastivat. Vanhassa testamentissa viattomat karitsat tavallaan maksoivat kuvainnollisesti eräänlaista korkoa uskovaisten rikkomuksista heidän odottaessaan lopullisen, täydellisen karitsan, Jeesuksen, uhrausta.

Sakariaan kuuromykkyys kuvasi hyvin myös sitä, miten Jeesuksen kuoleman jälkeen Jumala tuli vaimentamaan ja lopettamaan ylipappi Aaronin kautta periytyneet pappistehtävät Jeesuksen ottaessa ylipapin roolin itselleen. Näin kuuromykän papin viittoillessa vanha yhdistyi tai pikemminkin sulautui uuteen.

Työlleen omistautunut pappi (Luuk. 1:23)

23 Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa.

Miten on itsesi laita? Jos olisit töissä seurakunnassa tai jossakin muussa Jumalan valtakunnan tehtävässä, lähtisitkö kotiin tullessasi kuuromykäksi? Nykypäivänä voisi olettaa jonkun tullessa yhtäkkiä kesken työkomennusta kuuromykäksi, että hän lähtisi saman tien kotiin sairauslomalle. Rehellisesti sanottuna näin voisi hyvin käydä omalla kohdallani, etenkin ennen kuin luin Sakariaasta. Lisäksi Sakariaalla oli varmaankin palava halu päästä kertomaan tai pikemminkin viittomaan tästä kaikesta vaimolleen Elisabetille. Sakarias kuitenkin otti työnsä ja sen myötä tulevan vastuun vakavammin kuin monet nykypäivänä. Hänellä oli Jumalan työtä tehtävänä ja täten hän piti huomionsa siinä, eikä antanut minkään keskeyttää sitä. Näin hän suoritti virkatoimensa temppelissä loppuun kuuromykkänä ja meni kotiin vasta niiden päätyttyä.⁵

Tässä on esimerkki meille nykyajan valittajille ja etenkin niille, jotka ovat osallisena Jumalan valtakunnan työssä. Onko meillä asianmukainen asenne Jumalan kunnian sekä kanssaihminen pelastuksen ja hengellisen kasvun suhteen? Tässä on myös mietittävää niille meistä, jotka emme omasta mielestä pysty tekemään Jumalan työtä jonkinlaisen esteen vuoksi. Ovatko meidän esteemme suurempia kuin Sakariaan kuuromykkyys?

Kertaus

Tämänkertaisessa saarnassa aloitimme siitä, mitä temppelin ulkopuolella tapahtui Sakariaan ollessa enkelin puhuteltavana. Kansa odotti häntä ulkona ihmetellen, miksi Sakarias viipyi niin kauan. He kuitenkin odottivat, eivätkä lähteneet kotiin kesken jumalanpalveluksen (Luuk 1:21).

Tämä on vastakohtana niille meistä, jotka emme edes käy seurakuntamme kokouksissa ja myös niille meistä, jotka kyllä tulemme kokouksiin, mutta teemme niin ikään kuin hammasta purren. Tulemme viikoittaiseen jumalanpalvelukseen toivoen, että emme saavu liian aikaisin ja että pääsisimme mahdollisimman nopeasti pois joutumatta keskustelemaan kenenkään kanssa. Tulemme jumalanpalvelukseen ikään kuin pakosta valmistautumatta kohtaamaan Jumalaa ja vain saamaan, emmekä antamaan. Kaikki tämä on ongelmallista.

Ensinnä, tämä on epäkunnioittavaa Jumalaa kohtaan. Toiseksi, Raamattu kehottaa meitä rakastamaan ja rohkaisemaan muita seurakunnanjäseniä. Valmistautukaamme kokouksissamme kohtaamaan

⁵ Morris, L. (1988). *Luke: an introduction and commentary* (Vol. 3, p. 88). Downers Grove, IL: InterVarsity Press.

Jumala, oppimaan, rakastamaan ja rohkaisemaan. Ennen kokousta voimme esimerkiksi:

- Rukoilla puhujien ja kuulijoiden puolesta.
- Valmistautua lukemalla Jumalan sanaa mietiskellen, esim. jotakin psalmia.
- Päättää edeltäkäsini, että aiomme puhua ja rohkaista muita, etenkin jos emme luonnostamme ole kovin ulospäin suuntautuneita.

Jatkoimme matkaamme jakeeseen 22. Sakariaan vihdoon tullessa ulos enkelin antama ennustus kävi toteen ja Sakarias oli kuuromykkä. Sen seurauksena hän joutui viittoilemaan kansalle. Tämä viittoilu oli hyvä vertauskuva siitä, miten Vanha testamentti viittasi Jeesuksen täydelliseen uhraukseen ja ylipappeuteen. Vanhassa testamentissa uhrattiin eläimiä syntiemme tähden. Pyhän Jumalan oikeudenmukaisuus vaatii sovitusta rikkomuksista häntä vastaan ja nämä viattomat karitsat maksoivat vertauskuvainnollisesti uskovaisten rikkomuksista heidän odottaessaan lopullista, täydellisen karitsan, Jeesuksen, uhrausta.

Jakeen 23 kautta näimme, miten Sakarias on meille hyvänä esimerkkinä siitä, miten suhtautua Jumalan työhön tosissaan vaikeuksienkin keskellä. Hän oli kuuromykkä, mutta suoritti tehtävänsä loppuun (Luuk. 1:23). Onko meillä asianmukainen asenne työhömmä ja Jumalan työn tärkeyteen, vai keskeytämmekö heti kohdatessamme esteitä? Entä mitkä ovat ne näennäiset esteemme, joiden vuoksi emme osallistu minkäänlaiseen Jumalan valtakunnan työhön?

Rukoilkaamme

Armollinen Herra, pyydämme, että muutat asenteitamme. Anna meille samanlaista päättäväisyyttä työtäsi ja sinun palvelemista kohtaan, kuin mitä Sakariaalle oli. Jopa kuuromykkänä hän hoiti tehtävänsä kunniakkaasti.

Pyydämme, että autat meitä suhtautumaan viikoittaisiin jumalanpalveluksiin vakavammin. Laita sydämeemme suurempi arvostus niitä kohtaan. Anna meille halu valmistautua paremmin kohtaamaan sinut ja seurakuntamme jäsenet kokouksissamme. Käytä meitä työkaluinas rakastamaan ja rohkaisemaan muita.

Muistuta meitä siitä, että emme kuulu itsellemme vaan sinulle. Sinä omistat meidät, koska loit meidät. Sinä omistat meidät, koska Jeesus osti meidät verellään. Pyydämme myös, että jos joku tätä saarnaa lukeva ei vielä kuulu Jeesukselle, että poistat hänen ylpeytensä niin, että hän menisi polvilleen anoakseen sinulta anteeksiantoa synneistään. Sinä olet luvannut sen kaikille sitä anoville antaa. Vakuuta tästä myös se henkilö, joka kuvittelee, että hän ei kelpaa sinulle. Sinulle kelpaavat ihan kaikki, riippumatta siitä, mitä he ovat tehneet, koska sinä annat kaikki synnit anteeksi. Anteeksiantosi perustuu Jeesuksen kuolemaan ristillä, eikä meidän hyvyyteemme tai pahuuteemme. Kiitos sinulle tästä armosta, jota tarjoat kaikille sitä haluaville. Amen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com